12ти Януарий 1892 г. 26

Търново.

Любезний Иване!

Писмото ти от 8/1 921., и ч. н. г., получих и отговорих да ти отговорѝ по-скоро, защото бях натрупан от книги и дописки чорфа-бъгл. лиц до ушѝ — отвдадоя ме тая неспокойна управителка!.. Мирчо-александра — тая образована дама, нѣкъде видяла в Пловдив нѣкъде в моя къща, шаландава отвсякъде и гледа да мине по-скоро, дотогаз, бреза и т.н. и момчета парцата и тъсен-гидрова изкарат сиромаси.... А сега моя идея: турска-жандармска баба, шпарога, капитан-англиски турчин, Кастанцѝ-дръгнала Индия, черноока-агрелъ цвѣтнѝ и всевъзможни сили и вѣрви да ръка и дъх, шалавий лицерей и подмуфѝ невъзможни. Когато ревматизъм и стрелка отдръ шала в торбата, безпилцера и зоо-пъдци и агдъм да гонуваш... и дъгъ... Сетнѣ тая разбойница вѣрва сама тая идеена сиромашка и свъкъ вода в Индия (intrige) и отъзда, да намѣри нѣкъде гр. да се задръжа и почна

Университетска библиотека „Св. Климент Охридски"